

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. מוצא שפתיך תשמר
ועשית כאשר נדרת לוי
אלהיך נקבה אשר הבית
בפיה: דברים כג כד
2. קרוב ראשית הקריבו
אתם לוי ואל המזבח לא
תגלו לרית גידות:

ויקרא ב יב
3. כל המנחה אשר
תקריבו ל' לא תעשה
תמצן כי כל שאר וכל דבש
לא תקטירו ממנו אשה
ל' ויקרא ב יא
4. זה ידעה לך מקדש
הקדשים מן האש כל
קרבנם לכל מנחתם ולכל
חטאתם ולכל אשמים אשר
ישיבו ל' קדש קדשים לך
הוא ולבניה; במדבר יח

הגהות הב"ח

(ב) גם' תט רבנן שאור לא תקטירו: (ג) שם ה"ק שאור לא תקטירו: (ג) רש"י ד"ה שוף גמ' שמו:

רבינו גרשום

מקום של מחסה חמץ: כמו של הכנס
קדרכה נדבה: ממונח דלא לא הוה
דחובה לא מצי למימר דלא לא הוה
[ב] במקדש דלא קרב למזבח: לקרב
עמון. אפי' כשזי עשרה קאמר
דקריבים עש שמי וזיינו קאמר
מגלל במקדש ו' לקרב עמון: כדורים
נמי. שהי מציאן עמהם עופות:
ו' וספלים שנידן. של כדורים שניד
בעולם ויחנן להניס: לעשר כדורים
אסו. עש עופות ולא חובה יניחו.
והתמן מתקמם כדורים (מ"ד פ"ב)
ומיחנן כלולב וערבה (פסוק דף מו):
בכדורים עמון קרבן ושי' וזכרם
ליניה עמון (תלמוד ירושלמי) דהאי
קרבן שלמים הוא כמי חזה ושמת
כל העוב וזכיזי הכס חצתה שלמים
ואכלת שס ושמתה ולא קריבים עמון
שמיזי להו שלא היו קוקקין זה ש' (וזה)
לכא יחד למקדש (אלה חובה עליו
הבצא שלמים שו' חזקת) לשם: עליו

ששמו קרבן. אמר רחמנא דלא יקטירו מאשי קרבן ראשית ומקדש נדרש לפניו: ע' (ויקרא א) וחסן השעף עולה קרבנו: לו' ע' (לויסא א) קרבן הקורבן בראמירין כלאי מנחת שמן של מזרוע ובגופיה נמי כחמי ויקרא י' לז' וז' לשמן. ואי קשיא הרי קרב ממנו ו' | דלשש' דלשם הלחם משום כעשיה הא לא קשיא דלשש' דלשם מביא לחם משום עכשיו ולגו עד עשרה ימי (לעיל דף טו:): **חמי קאמר.** חמי עשיריה ד' ו' **יום מנין.** ובגין דלחמיה בעיניה: **עירובו מניכר:** **אחי סכר י' קומץ פחות משני ו' פחות משמע** וכיון דיש קומץ פחות משני ז' למימר אין לי אלא כל הקומץ אין קומץ מניכר אין לי אלא כל הקומץ אין קומץ מניכר

ואת לוג השמן אבל אין

(א) נראה דל"ל יש הקטורה ואיננו נחלי את משום הכי וכו'.

כל המנחות באות מצה פרק חמישי מנחות נח.

עין משפט
נר מצוה

וְאֵלָּא (מִי) פִּיחַ מַלְטוּת
מַחְדָּרִין וּמוֹסָפִין הַלֵּלָה
עַל:
וְזֶה בְּמִי מִיבֵּן מַחְלֵי מַעֲהִיק
הַלֵּלָה דִּ:
וְזֶה בְּמִי פִּיגֵן מַחְלֵי כְּמוֹס
הַלֵּלָה עַל:
י (מִי) מִיָּה מַחְלֵי אִסּוּרֵי
מִנְחָה הַלֵּלָה הִלִּ:
וְזֶה הִלִּ (מִי) שֶׁסֶּה הִלְדִּ:
עַל ח מִי פִּיגֵן מַלְטוּת
מַחְסִיפֵי כְּפֹרֶה הִלִּ כִּ:
מִיָּה י (מִי) מִיָּה מַחְלֵי
אִסּוּרֵי מִנְחָה הִלִּ אִלִּ:

מוסף רשי

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]

וְרַבִּי יוֹחָנָן (אמר) הֲאִי אוֹתָם מֵאֵי עֶבֶד אֵלֶּה. הוּא מִזֵּי לְמִמֶּנּוּ דְּמִיבְעֵי לֵיהּ כִּי הָא דְּדַרְשֵׁי רַבֵּנָן בִּפְּי הַשְׁעֵרוֹת (ונשים דף ע"א.) אוֹתָם אִי אִתָּה מַעֲלָה לְרִחַם נִיחּוּם אֲבָל אִתָּה מַעֲלָה לְשֵׁם עֲשִׂים (ס'ו'): **מִיבְעֵי** אֵלֶּה לְבִרְתֵּינָא. וּמִהֵן דְּנִיחָא לָא קְשִׁיָּא לְרַבִּי

עבד ליה מיבעי ליה
מתנדב ומכא כיוצא
בה ימצא שפתך
קרבן ראשית תקריבו
חיד יכול לא יתא יחיד
כיוצא בה אבל יתא
ובתו כיוצא בה ת"ל
בניא שתי הלחם מן
כש ושתי הלחם לא
אם נאמר לכל שאור
נאמר כל רבש למה
יש בשאור מה שאין
שאי בשאור שאור
כש לא הותר מכללו
ויורי מנחות שאור לא
מפני שיש בשאור
כש מה שאין בשאור
הצורך לומר כל רבש
מקדש מאי ניהו לאו
האמר רב עמרם לא
בכורים נמי דתנן
הסלין היו עולות
לכהנים הנהו לעשר
רמי בר חמא מרב
אית הוקף ע"ג המזבח
ים אמר רחמנא והאי
למא כל ששמו קרבן
אמר ליה כל ששמו
רבן כתנאי ר' אליעזר
ים רבי עקיבא אומר
נייהו אמר רב חסדא
ביניהו ב אמר ילו
ביניהו ב ידני לוי
שמן של מצורע ת"ר
לי אלא כולו מקצתו
עירובו מגין ת"ל כי
בי הכי קאמר שאור
לא כות חצי וית מגין
ל כל ב רבא אמר
תקטירו אין לי אלא
למוד לומר כל עירובו
בל במאי קא מפלגי
פחות משני ויתם
וש

וחתך מ"ל כל וקשה דהא כל לא ככא"י ולא כרבא ועוד מאי קאמר התם
במאן כר' אליעזר הא אפילו ברבנן נמי אחיזי דהיי דכל לא דרשי' כי
בכל דרשי' דמאן מקאמו דהיינו היתר מאנטרף לאיסור לפי' הקונטרס
ונראה לפרש דרשי' דכבר היתר מאנטרף לאיסור דרשי' כרבא דמאקמו
והיינו מאי קומץ שהוא יום שלם ומרבי' ליה מכל ועיורבו היינו מאי חזי
היתר וחזי' וית איסור דמאנטרפין ומרבי' ליה ממ' כל אבל ככא"י לא מאי
סבר דכיון דמפרש מקאמו חזי' וית לא שייך ביה צירוף דאפילו בנמשו
ממשיכי' וזהו דמרבי' עירובין היינו שבמאנטרף לגמרי כדן ההיתר דלא
אחמירין שיחבטל איסור אבל היתר אבל לרבא לא צריך קרא להכי דרשי'
דלמאן חזי' פשיטא לנא בטול וכל דכא קאמר במאן כרבי אליעזר דדרש
בכל היינו משום דלרבנן אע"פ דכל דרשי' מיהו לא הוה מוקמינן כי כל
לרבנות עירובין אלא לרבנות פ' מקאמו: **אב"י** סבר' י"ש קומין פחות
משני רוחים. פירוש דאם לא ק' מנא ליה לרבנות אפילו חזי' וית דהוה ליה
מכשעור מנא הוה ליה לרבוי' וא"ת ואכתי מנא ליה לאכ"י לרבנות חזי'
לרבות

י וית הוי הקטורה משום הכי קא מרבי כל: עירובו מגין. אף על גב דלא הוי בעיניה:

השואר ונכורים מן דבש דממי' ^א בהווא קרא והי' קרבן ראשית
תקריבו אותם והיינו שמי הלחם ^א מן השאור דממי' (ויקרא כג) חמץ
תאפינה וראשית מיקרב דהן ראשית לכל המנחות הבאות מתבואת שנה
זו ^א דממי' זה (במדבר כח) מנחה חדשה ונכורים ^א מן הדבש

וְיִקְרְבוּ רַחֲמֵיךָ (דְּכַמִּי רִאשִׁית) כְּבוֹדִי
אֶלְהֶמְתֵּךְ (שְׁמֹת נָה) הֵכֵן הוּא דְּכַרְבִּין
לְכַדְרֵנִיא יִכּוֹל יִהְיֶה אֲנִי
בְּהַ נְדָבָה וְקוֹדָר אֲנִי
שְׁמוֹר וְעִשִׂית ח"ל
אֲצִיבֹר אֲמַרְתִּי לָךְ וְלֹא
מִבִּיא שְׂאִינו מִבִּיא חוֹבֵב
צִיבֹר מִבִּיא שְׁמִבִּיא
אוֹתָם וְמָה יֵשׁ לָךְ
הַשְׁאוֹר וּבְכוּרִים מִן
יִקְרְבוּ נְדָבָה וְהַתְנִיא
לְמָה נֶאֱמַר כָּל דְּבַשׁ
נֶאֱמַר כָּל שְׁאוֹר מִפְּנֵי
דְּבַשׁ וְיֵשׁ בְּדַבְשׁ מִדְּ
הוֹתֵר מְכַלְלוּ בְּמִקְדָּשׁ
בְּמִקְדָּשׁ יִדְבֵּשׁ הוֹתֵר בִּי
הוֹתֵר בְּשִׁירֵי מִנְחוֹת
מִה שְׂאִין בְּדַבְשׁ וְיֵשׁ בִּי
הוֹצֵד לֹמֵר כָּל שְׁאוֹר
שְׁאוֹר הוֹתֵר מְכַלְלוּ
שְׁתֵּי הַלֶּחֶם דְּקִרְבָּה נִדְרִי
לִיקְרַב עִמָּהֶם א"ה
יִהְיוּ חֲזוֹנוֹת שְׁעַל גְּבִי
הַהֵלֶם שְׁבִידִים נִיתְּנָם
כְּבוּרִים הוּא דֹאחֹר בִּי
חֲסֵדָא הַמְעִלָּה מְכַשֵּׁר
מִהוּ ר"ל שְׁמֻמּוֹ לֹא
אֵין מֻמְנו לֹאִישִׁים אוֹ
וְהָאִי נִמִּי שְׁמו קִרְבִּין
קִרְבִּין וְהָאִי נִמִּי שְׁמו
אוֹמֵר כָּל שְׁמֻמּוֹ לֹאִי
כָּל שְׁשֻׁמו קִרְבִּין מֵאִי
כֵּשֶׁר תִּסְתָּא הָעוּף אִיכָּא
שְׁמֵן שֶׁל מִצְוֹעַת אִיכָּא
יֵכֶל קִרְבָּנָם "לְרִיבּוֹת" לֹא
שְׁאוֹר (ב) בִּלְ תִקְטִירוּ א
מִנֵּן תִּלְמוּד לֹמֵר כָּל
כָּל מֵאִי קֶאֱמַר אֲמַר
בִּלְ תִּקְטִירוּ אֵין לֵא
ח"ל כָּל עִירֻבוּ מִנֵּן ו
הִבִּי קֶאֱמַר שְׁאוֹר בִּלְ
קוֹמִץ חֲצִי קוֹמִץ מִנֵּן
מִנֵּן תִּלְמוּד לֹמֵר כִּי
אֲבִי סָבַר (ג) יֵשׁ קוֹמִץ

[illegible]

— *Journal of the American Medical Association*, 1997

נחמ' יצ' משום הכי וכו'.